

плащатъ „репарации“ въ злато следъ една блестяща победа въ Азия. Още тогава златото било платежно и размѣнно сръдство, особено въ международната търговия. И скоро е станало символъ на властъ и величие, като въ източнитѣ страни владѣтелитѣ седятъ на златни тронове, а на Западъ предпочитатъ да го носятъ на главитѣ си.

Който има злато, смѣта се, че е уменъ и даровитъ. Доказателство за това е днешниятъ смисълъ на думата „талантъ“. Въ Египетъ и Вавилонъ думата „талантъ“ означавала мѣрка за злато и сребро. Златниятъ талантъ е билъ около 25 килограма. Сега подъ думата талантъ разбираме дарование. Казваме талантливъ поетъ, талантливъ художникъ и т. н.

Египтянитѣ добивали злато отъ Мала-Азия и отъ Западенъ Туркестанъ. Тѣ търсѣли злато, слонова костъ и роби по горното течение на Нилъ, въ страната на коптитѣ, близу до Луксоръ, въ Нубия и по Сомалийския брѣгъ.

Финикийцитѣ добивали злато не само чрезъ своитѣ търговски сдѣлки, но сжщо тѣй и отъ Македония и отъ островъ Тасосъ. Въ X вѣкъ преди Христа златото играло главна роля въ търговията между финикийския градъ Тиръ и еврейската държава. Отъ тукъ произтичатъ баснословнитѣ Соломонови богатства. Но Соломонъ получавалъ злато и отъ нѣкаква „златна страна“ Офиръ, отвѣдъ Червеното море, отгдето разни експедиции му донесли 420 таланта злато, което, изчислено въ наши пари, прави повече отъ единъ милиардъ лева. Освенъ това, царица Саба, когато дошла при Соломона, донесла му товари злато — повече отъ 120 таланта — и много благоуханни корени и скъпоценни камъни. Нейната страна била на Арабийския полуостровъ, въ неговия югоизточенъ жгълъ, сегашния Йеменъ. Това било една златна страна. Още вавилонянитѣ получавали злато оттукъ. Славата на тая страна се разпрострѣла по цѣлия тогавашенъ свѣтъ.